

त्रयधादीनि त्वं कृणुहि करोषि व्यत्ययेन लोट् तानि कर्माणि ज्ञायमानः वर्त-
मानः ज्ञातो भूतपूर्वश्च देवमनुष्येषु कश्चित् न नशते न व्याप्नोति न करोतीत्यर्थः
नशतिर्व्याप्तिकर्मा । न करिष्या न च करिष्यति उत्पत्स्यमान इति शेषः तिलो-
पो दीर्घश्च हान्दसः । कालत्रये त्वादृशो नास्तीत्यर्थः अतो यज्ञेशस्त्वम् ॥ ७१ ॥

तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जज्ञः उग्रस्त्वेषनृम्णाः ।

सद्यो जज्ञानो निरिणाति शत्रूननु यं विश्वे मदल्यूमाः ॥ ८० ॥

बृहद्विवदृष्टा माहेन्द्री त्रिष्टुप् । भुवनेषु भूतजातेषु तत् इत् तदेव ज्येष्ठं श्रे-
ष्ठमास बभूव हन्दस्युभययेति [पा० ३.४.११७.] लिटः सर्वधातुत्वादस्तेर्भूभावो न
सर्वोत्कृष्टं ब्रह्मैवासीत् यतो ज्येष्ठात् उग्रः उत्कृष्टः इन्द्रो जज्ञे ज्ञातः । कीदृशः
त्वेषनृम्णाः तेषः कान्तिः नृम्णां धनं यस्य तेजोधनः कार्यं दृष्ट्वा कारणमदृष्टं कल्प-
ते । किं च य इन्द्रो जज्ञानः ज्ञायमान एव सद्यः तत्क्षणं शत्रून्निरिणाति नित-
रां हन्ति री वधे क्र्यादिः घादित्वाद्भस्वः । किं च विश्वे सर्वे देवाः यमिन्द्रमनुम-
दन्ति अनुतृप्यन्ति अनुर्लक्षणाऽइति [पा० १.४.८४.] द्वितीया यदृत्तान्नित्यमिति [पा०
८.१.६६.] मदन्तीत्यत्र निघातो न । कीदृशा विश्वे उमाः अवन्ति रक्षन्ति उमाः
रक्षकाः अवतेर्मन्प्रत्ययः ह्रोः श्रूडिति [पा० ६.४.११.] ऊट् ॥ ८० ॥

इमा उ त्वा पुरुवसो गिरौ वर्धन्तु या मम ।

पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितोऽभि स्तोमैरनूषत ॥ ८१ ॥

मेधातिथिदृष्टे आदित्यदेवत्ये द्वे बृहत्या । पुरु बड् वसु धनं यस्य स पुरुवसुः
संहितायां हान्दसो दीर्घः पुरुशब्दस्य हे पुरुवसो बड्धनादित्य या मम गिरः श-
स्त्ररूपा वाचः इमाः त्वा त्वां वर्धन्तु वर्धयन्तु । किं च विपश्चितो विद्वांसः तव स्व-
रूपाभिज्ञा उद्गातारश्च स्तोमैः स्तोत्रैः बहिष्यवमानादिभिः त्वमभ्यनूषत अस्तुवत
नू स्तुतौ लुङ् कुटादित्वाद्गुणाभावः [पा० १.२.१.] । कीदृशा विपश्चितः पावकव-
र्णाः अग्नितुल्यतेजसः ब्रह्मवर्चसवन्तोऽत एव शुचयः शुद्धागमाः स्तोत्रशस्त्ररूपा
गिरस्त्वां स्तुवन्तीत्यर्थः ॥ ८१ ॥